

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

9. aprill 2014^{*}

Eelotsusetaotlus — Keskkond — Jäätmed — Direktiiv 75/442/EMÜ — Artikli 7 lõige 1 — Jäätmekava — Jäätmete kõrvaldamiseks sobilikud kõrvaldamiskohad või rajatised — Mõiste „jäätmekava” — Direktiiv 1999/31/EÜ — Artiklid 8 ja 14 — Prügilad, millele on antud luba või mis tegutsevad käesoleva direktiivi ülevõtmise ajal

Kohtuasjas C-225/13,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Conseil d'État' (Belgia) 22. aprilli 2013. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 29. aprillil 2013, menetluses

Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve,

Michel Tillieut,

Willy Gregoire,

Marc Lacroix,

versus

Région wallonne,

menetluses osales:

Shanks SA,

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja president R. Silva de Lapuerta, kohtunikud J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot (ettekandja) ja A. Arabadjiev,

kohtujurist: J. Kokott,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

— Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve ning M. Tillieut, W. Gregoire ja M. Lacroix, esindaja: *avocat* J. Sambon,

^{*} Kohtumenetluse keel: prantsuse.

- Shanks SA, esindaja: *avocat* F. Haumont,
- Belgia valitsus, esindaja: T. Materne, keda abistas *avocat* É. Orban de Xivry,
- Euroopa Komisjon, esindajad: J-F. Brakeland, P. Oliver ja A. Sipos,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb küsimust, kuidas tõlgendada nõukogu 15. juuli 1975. aasta direktiivi 75/442/EMÜ jäätmete kohta (EÜT L 194, lk 39; ELT eriväljaanne 15/01, lk 23), mida on muudetud komisjoni 24. mai 1996. aasta otsusega 96/350/EÜ (EÜT L 135, lk 32; ELT eriväljaanne 15/03, lk 59; edaspidi „direktiiv 75/442”), ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiivi 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta (EÜT L 197, lk 30; ELT eriväljaanne 15/06, lk 157).
- 2 Taotlus on esitatud ühelt poolt Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve'i ja M. Tillieut', W. Gregoire'i ja M. Lacroix' ning teiselt poolt Région wallonne'i vahelises vaidluses Shanks SA taotletava loa üle, mille alusel saaks käitada ja ümber korraldada jäätmete kõrvaldamiskohta.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

- 3 Direktiivi 75/442 artikli 7 lõikes 1 on ette nähtud:

„Artiklites 3, 4 ja 5 nimetatud eesmärkide saavutamiseks tuleb artiklis 6 osutatud pädeval asutusel või pädevatel asutustel võimalikult kiiresti koostada üks või mitu jäätmekava. Sellised kavad käsitlevad eelkõige järgmist:

- taaskasutatavate või kõrvaldatavate jäätmete liiki, koguseid ja päritolu,
- üldisi tehnilisi nõudeid,
- konkreetsete jäätmetega seotud erimeetmeid,
- sobilikke kõrvaldamiskohti või rajatisi.

[...]”

- 4 Nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiiv 1999/31/EÜ prügilate kohta (EÜT L 182, lk 1; ELT eriväljaanne 15/04, lk 228), mida on muudetud nõukogu 5. detsembri 2011. aasta direktiiviga 2011/97/EL (ELT L 328, lk 49, edaspidi „direktiiv 1999/31”), märgib põhjenduses 18:

„jäätmete kõrvaldamiseks kasutatava prügilasse ladestamise meetodi eriomaduste tõttu on vaja kehtestada loataotlemise erikord kõikide prügilaliikide osas kooskõlas üldiste litsentsimisnõuetega, mis on juba sätestatud [direktiivis 75/442] [...]”

5 Direktiivi 1999/31 põhjenduses 26 on kirjas:

„tuleks reguleerida olemasolevate prügilate edasise kasutamise tingimused, et kindlaksmääratud ajavahemiku jooksul võtta vajalikke meetmeid nende kohandamiseks käesoleva direktiiviga vastavusse viimise kava alusel”.

6 Selle direktiivi artikli 1 „Üldine eesmärk” lõikes 1 on sätestatud:

„Direktiivi [75/442], eelkõige selle artiklite 3 ja 4 nõuete täitmist silmas pidades on käesoleva direktiivi eesmärk jäätmeid ja prügilaid käsitlevate rangete tehniliste ja käitamist reguleerivate nõuete abil ette näha meetmed, menetlused ja juhised, et vältida või võimaluste piires vähendada kogu prügila elutsükli jooksul jäätmete ladestamisest tuleneda võivat negatiivset mõju prügilat ümbritsevale keskkonnale [...]”

7 Nimetatud direktiivi artiklis 8 „Loa tingimused” on täpsustatud:

„Liikmesriigid võtavad meetmeid, millega tagatakse, et:

a) pädev asutus ei anna enne välja prügilaluba, kui ta on veendunud, et:

i) ilma et see piiraks artikli 3 lõigete 4 ja 5 kohaldamist, peab prügila projekt vastama kõikidele käesoleva direktiivi, sealhulgas lisade, asjakohastele nõuetele;

[...]

b) prügila projekt on kooskõlas direktiivi [75/442] artiklis 7 nimetatud asjakohase jäätmekavaga või -kavadega;

[...]”

8 Direktiivi artiklis 14 „Olemasolevad prügilad” on sätestatud:

„Liikmesriigid võtavad meetmeid, millega tagatakse, et prügilad, millele on antud luba või mis tegutsevad käesoleva direktiivi ülevõtmise ajal, ei või tegutsemist jätkata, kui allpool esitatud meetmed ei ole võimalikult kiiresti ja hiljemalt kaheksa aasta möödumisel artikli 18 lõikega 1 ette nähtud kuupäevast rakendatud:

a) ühe aasta jooksul pärast artikli 18 lõikes 1 sätestatud kuupäeva prügila käitaja koostab ja esitab pädevatele asutustele kinnitamiseks prügila vastavusse viimise kava, milles on artiklis 8 loetletud andmed, ja kõik parandusmeetmed, mida käitaja peab vajalikuks, et täita käesoleva direktiivi nõudeid, välja arvatud I lisa punkti 1 nõuded;

b) prügila vastavusse viimise kava esitamise järel teevad pädevad asutused lõpliku otsuse, kas käitamist võib nimetatud kava ja käesoleva direktiivi alusel jätkata. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et artikli 7 punkti g ja artikli 13 kohaselt sulgeda nii kiiresti kui võimalik prügilad, millele ei ole antud artikli 8 kohaselt luba tegevust jätkata;

c) heakskiidetud prügila vastavusse viimise kava alusel kinnitavad pädevad asutused vajalikud tööd ja kehtestavad kava täitmiseks vajaliku üleminekuaja. Kõik olemasolevad prügilad peavad vastama käesoleva direktiivi nõuetele, välja arvatud I lisa nõuded, kaheksa aasta jooksul pärast artikli 18 lõikega 1 ette nähtud kuupäeva;

[...]”

- 9 Direktiivi 1999/31 artikli 18 „Ülevõtmine” lõike 1 esimeses lõigus on täpsustatud:

„Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt kahe aasta möödumisel direktiivi jõustumisest. Liikmesriigid teavitavad sellest viivitamata [Euroopa K]omisjoni.”

- 10 Nimetatud direktiivi I lisa punkt 1 on sõnastatud järgmiselt:

„Asukoht

1.1. Prügila asukoha osas tuleb arvesse võtta nõudeid, mis on seotud:

- a) kaugusega prügila piiri ning elamu- ja puhkepiirkondade, veeteede, veekogude ja muude põllumajandus- või linnarajoonide vahel;
- b) piirkonna põhjavee, rannikuvee või looduskaitsealadega;
- c) piirkonna geoloogiliste ja hüdrogeoloogiliste tingimustega;
- d) üleujutuse, pinnase vajumise, maalihke või laviiniohuga prügila alal;
- e) piirkonna looduskaitse- või kultuuripärandiga.

1.2. Prügila tegutsemiseks võib loa anda ainult siis, kui asukoha omadused eespool nimetatud nõuete osas või võetavad parandusmeetmed näitavad, et prügila ei kujuta endast tõsist ohtu keskkonnale.”

- 11 Direktiivi 2001/42 artiklis 2 on sätestatud:

„Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *kavad ja programmid*, – kavad ja programmid, kaasa arvatud need, mida kaasrahastab Euroopa Ühendus, ja nende mis tahes muudatused:
 - mille koostab ja/või võtab vastu riigi, piirkondliku või kohaliku tasandi asutus või mille koostab asutus vastuvõtmiseks parlamendi või valitsuse õigusloomemenetluse kaudu, ja
 - mida nõutakse siseriiklike õigusnormidega;
- [...]”

- 12 Direktiivi artiklis 13 on ette nähtud:

„1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid enne 21. juulit 2004. Nad teatavad sellest viivitamata komisjonile.

[...]

3. Artikli 4 lõikes 1 osutatud kohustust kohaldatakse kavade ja programmide suhtes, mille esimene ametlik ettevalmistav akt valmib pärast lõikes 1 osutatud kuupäeva. [...]

[...]”

Belgia õigus

- 13 Région wallonne'i (edaspidi „Vallooni piirkond”) 27. juuni 1996. aasta décret relatif aux déchets (edaspidi „jäätmekreet”) (*Moniteur belge*, 2.8.1996, lk 20685), mida viimati muudeti Vallooni piirkonna 16. oktoobri 2003. aasta dekreediga (*Moniteur belge*, 23.10.2003, lk 51644) ja mida käsitletakse nende muudatuste redaktsioonis (edaspidi „1996. aasta dekreet”), sisaldab artiklit 24, mille lõigetes 1 ja 2 on ette nähtud:

„1. Valitsus kehtestab 21. aprilli 1994. aasta dekreeidi keskkonnastrateegia kohta (décret relatif à la planification en matière d'environnement) artiklites 11–16 ette nähtud korras jäätmekava, pidades silmas säästvate arengut. See jäätmekava on valdkondlik kava kõnealuse dekreeidi tähenduses. Kavas sisalduv planeering võib lähtuda kas jäätmete liigist või tegevusaladest.

Kavas on eelkõige käsitletud järgmist:

- 1) jäätmete liigi, koguste ja päritolu kirjeldust, igal aastal toodetavate ja veetavate jäätmete hoolduse viise, kasutusel olevate ja suletud kõrvaldamisrajatiste ja -kohtade käitamise viise;

[...]

Jäätmekavale on lisatud andmed [...] prognoositava mõju kohta keskkonnale.

2. Valitsus kehtestab artiklites 25 ja 26 ette nähtud korras jäätmekäitluskeskuste kava, milles loetletakse kohad, kuhu võib jäätmekäitluskeskusi rajada ja kus võib neid käitada, välja arvatud jäätmekäitluskeskused, mis on mõeldud kasutamiseks üksnes jäätmete tekitajale.

Peale jäätmekäitluskeskuste, mis on ette nähtud käesolevas lõikes nimetatud kavas, võib loa anda ainult jäätmekäitluskeskustele, mis on mõeldud kasutamiseks üksnes jäätmete algsele tekitajale.”

- 14 1996. aasta dekreeidi artikli 25 lõike 2 esimeses lõigus on ette nähtud:

„Jäätmekäitluskeskuste kava projektile tehakse keskkonnamõju hindamine. [...]”

- 15 1996. aasta dekreeidi artikli 24 lõigete 1 ja 2 rakendamiseks võttis Vallooni piirkonna valitsus 15. jaanuaril 1998 esiteks vastu Vallooni piirkonna jäätmekava „Horizon 2010” (*Moniteur belge*, 21.4.1998, lk 11806) ja teiseks 1. aprillil 1999 jäätmekäitluskeskuste kava (*Moniteur belge*, 13.7.1999, lk 26747), mis jõustus 13. juulil 1999.

- 16 1996. aasta dekreeidi artiklis 70 on sätestatud:

„Kuni artikli 24 lõikes 2 nimetatud jäätmekäitluskeskuste kava jõustumiseni võib jäätmekäitluskeskuste rajamiseks ja käitamiseks loa saamise taotluste alusel Vallooni territoriaal- ja linnaplaneerimise ning muinsuskaitseadustiku (Code wallon de l'Aménagement du Territoire, de l'Urbanisme et du Patrimoine), artikli 11 tähenduses ning projekteerimisloa saamise taotluste alusel sama seadustiku artikli 41 lõike 1 tähenduses, kui need taotlused tunnistati enne käesoleva dekreeidi vastuvõtmist parlamendis tingimustele vastavaks, anda keskkonna- või projekteerimisloa tööstus-, põllumajandus- ja kaevanduspiirkondades sama seadustiku artiklite 172, 176 ja 182 tähenduses.

Erandina artikli 24 lõikest 2 võib taotluste alusel, mis puudutavad muid jäätmekäitluskeskusi kui need, mis on mõeldud kasutamiseks üksnes jäätmete algsele tekitajale, kusjuures need jäätmekäitluskeskused olid varem loa saanud ja need olid olemas enne artikli 24 lõikes 2 nimetatud jäätmekäitluskeskuste kava jõustumist või on neile antud luba käesoleva artikli esimese lõigu alusel, anda olenemata taotluse esitamise kuupäevast vastavalt vajadusele kas keskkonnaloa, ühekordse loa või projekteerimisloa valdkondliku kava aladel, kus need jäätmekäitluskeskused olid varem loa saanud, et võimaldada loa

esemeks olevatel maatükkidel keskuste käitamise pikendamist, käitamistingimuste – sealhulgas lubatud koguseid puudutavate tingimuste – muutmist või maapinna reljeefi muutmist suuremas ulatuses, kui esialgu lubatud. Käesolev lõik on kohaldatav üksnes loa saanud jäätmekäitluskeskustele, mida on nimetatud 1. aprillil 1999 kehtestatud jäätmekäitluskeskuste kava VII jaotise 1. peatükis.

[...]

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

- 17 Põhikohtuasi käsitleb loa taotlemist tavaliste tööstus- ja olmejäätmete jäätmekäitluskeskuse käitamiseks ja ümberkorraldamiseks, kusjuures see keskus on tegutsenud alates aastast 1958 Mont-Saint-Guibertis (Belgia), niinimetatud Trois burettesis.
- 18 20. mail 2003 esitas äriühing Page, nüüd Shanks SA, „ühekordse loa” taotluse, milles taotleti jäätmekäitluskeskuses erinevate ümberkorraldustööde jätkamist.
- 19 Mont-Saint-Guiberti kohalik omavalitsusüksus andis selleks loa 18. detsembril 2003 ja Vallooni piirkonna valitsus kinnitas vastava otsuse, millesse tehti teatavaid muudatusi, 10. mai 2004. aasta ministri käskkirjas; käskkirja tühistamiseks esitati kaebus eelotsusetaotluse esitanud kohtule.
- 20 Oma kaebust põhjendades väidavad põhikohtuasja kaebajad, et loa andmise aluseks olnud 1996. aasta dekreeði artikli 70 teine lõik ei ole liidu õigusega kooskõlas. Esiteks väidavad nad, et see säte ei ole kooskõlas direktiivi 75/442 artikliga 7, kuna see võimaldab anda loa prügilate käitamiseks kohtades, mis ei ole jäätmekavas ette nähtud, ja seega ei põhine nende kohtade kindlaksmääramine ühelgi keskkonnakriteeriumil. Seejärel leiavad kaebajad, et rikutud on ka direktiivi 1999/31 artikli 8 punkti b, milles on ette nähtud, et prügilate projektid peavad olema kooskõlas direktiivi 75/442 artiklis 7 nimetatud jäätmekavaga. Viimaks leiavad kaebajad, et 1996. aasta dekreeði artikli 70 teine lõik seab tõsiselt ohtu direktiiviga 2001/42 ette nähtud tulemuse saavutamise, kuna selle direktiivi kohaselt on nõutav, et hinnataks kõigi nende kavade ja programmide keskkonnamõju, mis on koostatud jäätmehoolduse valdkonnas.
- 21 Neil asjaoludel otsustas Conseil d'État menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:
 - „1. Kas [direktiivi 75/442] artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et see võimaldab kvalifitseerida jäätmekavaks õigusnormi, milles on sätestatud, et erandina normist, mille kohaselt ei või luba anda ühelegi jäätmekäitluskeskusele peale jäätmekavas ette nähtud jäätmekäitluskeskuste, võib enne selle jäätmekava jõustumist loa saanud jäätmekäitluskeskustele pärast jõustumist uue loa anda maatükkide osas, mille kohta oli enne jäätmekava jõustumist antud varasem luba?
 2. Kas [direktiivi 2001/42] artikli 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et väljend „kava ja programm” hõlmab õigusnormi, milles on sätestatud, et erandina normist, mille kohaselt ei või luba anda ühelegi jäätmekäitluskeskusele peale [direktiivi 75/442] artikli 7 kohaselt nõutavas jäätmekavas ette nähtud jäätmekäitluskeskuste, võib enne selle jäätmekava jõustumist loa saanud jäätmekäitluskeskustele pärast jõustumist uue loa anda maatükkide osas, mille kohta oli enne jäätmekava jõustumist antud varasem luba?
 3. Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kas [1996. aasta dekreeði] artikli 70 teine lõik vastab [direktiivis 2001/42] sätestatud keskkonnamõju hindamise nõuetele?”

Euroopa Kohtu vastus

Teise ja kolmanda küsimuse analüüs

- 22 Teise ja kolmanda küsimusega – mida tuleb analüüsida esimesena, käsitledes neid küsimusi koos – soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitust selle kohta, kas direktiivi 2001/42 artikli 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et selline liikmesriigi õigusnorm, nagu on kõne all põhikohtuasjas, milles on sätestatud erand normist, mille kohaselt ei või luba anda ühelegi jäätmekäitluskeskusele peale direktiivi 75/442 artikli 7 kohaselt nõutavas jäätmekavas ette nähtud jäätmekäitluskeskuste, võib enne selle jäätmekava jõustumist loa saanud jäätmekäitluskeskustele anda pärast seda kuupäeva uue loa samade maatükkide osas, kujutab endast „kava” või „programmi” direktiivi 2001/42 eelnimetatud sätte tähenduses. Kui see nii on, siis palub eelotsusetaotluse esitanud kohus selgitada, kas niisugune kava või programm vastab kõnealuses direktiivis sätestatud keskkonnamõju hindamise nõuetele.
- 23 Kuna aga eelotsusetaotluses puudub teave, et asja lahendav kohus peaks vaidlustatud otsuse õiguspärasuse hindamisel lähtuma otsuse tegemise kuupäevast, peab asuma seisukohale, et direktiiv 2001/42 ei kuulu põhikohtuasjas kohaldamisele, kuna põhikohtuasjas vaidlusalune luba, mis anti välja 18. detsembril 2003, ja seda kinnitav 10. mai 2004. aasta ministri käskkiri võeti vastu enne direktiivi ülevõtmiseks ette nähtud tähtaja möödumist (vt analoogia alusel kohtuotsus Commune de Braine-le-Château jt, C-53/02 ja C-217/02, EU:C:2004:205, punkt 45).
- 24 Neil tingimustel ei ole vaja eelotsusetaotluse esitanud kohtu esitatud teisele ja kolmandale küsimusele vastata.

Esimese küsimuse analüüs

- 25 Esimeses küsimuses palub eelotsusetaotluse esitanud kohus selgitada, kas direktiivi 75/442 artikli 7 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et selline liikmesriigi õigusnorm, nagu on kõne all põhikohtuasjas, milles on ette nähtud, et erandina normist, mille kohaselt ei või luba anda ühelegi jäätmekäitluskeskusele peale käesoleva artikliga nõutavas jäätmekavas ette nähtud jäätmekäitluskeskuste, võib enne selle jäätmekava jõustumist loa saanud jäätmekäitluskeskustele pärast jõustumist anda uue loa samade maatükkide osas, kujutab endast „jäätmekava” direktiivi 75/442 kõnealuse sätte tähenduses.
- 26 Kõigepealt peab märkima, et Euroopa Kohtule edastatud toimikust ja huvitatud isikute antud vastustest kirjalikule küsimusele, mille Euroopa Kohus neile Euroopa Kohtu kodukorra artikli 61 lõike 1 kohaselt esitas, nähtub, et põhikohtuasjas vaidlusaluse sätte ulatuse osas ollakse väga erinevatel arvamustel – eelkõige küsimuses, kas selle sätte kohaselt on võimalik liikmesriigi jäätmekäitluskeskuste jäätmekavast tulenevast planeeringust kõrvale kalduda selleks, et uuendada selliste prügilate kasutamise luba, mis on saanud loa enne jäätmekava jõustumist. Teatavatest Euroopa Kohtule edastatud seisukohtadest nähtub iseäranis, et see nii ei ole, kuna kõnealune säte on suunatud just olemasolevatele ja korduvalt loa saanud prügilatele nagu need, mida on käesolevas jäätmekavas nimetatud.
- 27 Siiski on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne talle lahendada antud kohtuasjades tõlgendada siseriiklikku õigust, selleks et määrata kindlaks selle täpne ulatus.
- 28 Neil tingimustel peab meenutama, et direktiivi 75/442 artikli 7 lõike 1 esimese lõigu kohaselt peavad liikmesriikide pädevad asutused koostama võimalikult kiiresti ühe või mitu jäätmekava direktiivi artiklites 3–5 nimetatud eesmärkide saavutamiseks. Selle lõike kohaselt käsitlevad kavad eelkõige taaskasutatavate või kõrvaldatavate jäätmete liiki, koguseid ja päritolu, üldisi tehnilisi nõudeid, konkreetsete jäätmetega seotud erimeetmeid ning sobilikke kõrvaldamiskohti või -rajatisi.

- 29 Sellest järeldub, et niisugust liikmesriigi õigusnormi, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mille sisu seisneb ainult selles, et erandina liidu õigusest antakse sellega prügilatele, mis on vastavas liikmesriigis loa saanud enne jäätmekava jõustumist, kasutamise luba isegi selliste maatükkide kohta, mida ei ole jäätmekavas nimetatud, ei saa üksinda käsitada nende eesmärkide täitmiseks organiseeritud ja selgelt struktureeritud süsteemina, mille eesmärk on direktiivi 75/442 artikli 7 lõike 1 tähenduses „jäätmekava” peamiste eesmärkide täitmine (vt selle kohta kohtuotsus komisjon vs. Kreeka, C-387/97, EU:C:2000:356, punkt 76).
- 30 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast ilmneb siiski, et asjaolu, et eelotsusetaotluse esitanud kohus on eelotsuse küsimuses vormiliselt viidanud liidu õiguse teatud sätetele, ei takista Euroopa Kohut esitamast sellele kohtule kogu tõlgenduslikku teavet, mis võib viimasel aidata menetletavat kohtuasja lahendada, olenemata sellest, kas liikmesriigi kohus on neile aspektidele oma küsimustes viidanud või mitte. Sellisel juhul on Euroopa Kohtu ülesanne tuletada liikmesriigi kohtu esitatud aspektide kogumist ja eelkõige eelotsusetaotluse põhjendustest need liidu õiguse aspektid, mida on vaidluse eset silmas pidades vaja tõlgendada (vt selle kohta eelkõige kohtuotsus Texdata Software, C-418/11, EU:C:2013:588, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 31 Sellisel juhul tuleb aga ühtlasi hinnata ka seda, kas põhikohtuasja asjaoludele kohaldatava direktiivi 1999/31 artikliga 8 on vastuolus niisugune liikmesriigi õigusnorm, millele eelotsusetaotluse esitanud kohus on viidanud.
- 32 Peab veel märkima, et direktiivi 1999/31 artikli 8 punktidest a ja b nähtub, et prügilaluba ei anta enne välja, kui prügila projekt on kooskõlas direktiivi 75/442 artikli 7 lõikes 1 nimetatud jäätmekavaga.
- 33 Siiski kehtestatakse direktiivi 1999/31 artiklis 14 prügilatele, „millele on antud luba või mis tegutsevad [selle] direktiivi ülevõtmise ajal”, kõige hiljem 16. juulil 2001 erandlik üleminekukord.
- 34 Selle üleminekukorra järgi võivad need prügilad tegutsemist jätkata ainult siis, kui nad on hiljemalt kaheksa aasta möödumisel alates 16. juulist 2001 viidud kooskõlla direktiivi 1999/31 artiklis 8 loetletud uute keskkonnavalaste nõuetega, välja arvatud need, mis on nimetatud direktiivi I lisa punktis 1. See erand on konkreetsemalt seotud prügila asukoha kohta käivate nõuetega.
- 35 Direktiivi 1999/31 artikli 14 kohaselt võivad siiski prügilad, millele on antud luba või mis tegutsevad ajal, kui liikmesriik võtab üle käesolevat direktiivi, tegutsemist jätkata ja taotleda uusi lube juhul, kui muud artiklis 14 nimetatud tingimused on täidetud – isegi kui kõnealust prügilat ei ole nimetatud direktiivi 75/442 artikli 7 lõike 1 kohaselt vastu võetud jäätmekavas ette nähtud kohtade nimekirjas.
- 36 Järelikult ei ole direktiivi 1999/31 artikliga 8 vastuolus selline liikmesriigi õigusnorm, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mille õiguslik alus võib olla sama direktiivi artikkel 14 ja mis kuulub kohaldamisele prügilatele, millele on antud luba või mis tegutsevad direktiivi ülevõtmise ajal, tingimusel et artiklis 14 nimetatud muud tingimused on täidetud, mille kontrollimine on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne.
- 37 Eeltoodut arvestades peab esimesele küsimusele vastama, et direktiivi 75/442 artikli 7 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et selline liikmesriigi õigusnorm, nagu on kõne all põhikohtuasjas, milles on ette nähtud, et erandina normist, mille kohaselt ei või luba anda ühelegi jäätmekäitluskeskusele peale käesoleva artikliga nõutavas jäätmekavas ette nähtud jäätmekäitluskeskuste, võib enne selle jäätmekava jõustumist loa saanud jäätmekäitluskeskustele pärast jõustumist anda uue loa samade maatükkide osas, ei kujuta endast „jäätmekava” direktiivi 75/442 kõnealuse artikli tähenduses. Direktiivi 1999/31 artikliga 8 ei ole siiski vastuolus selline liikmesriigi õigusnorm, mille õiguslik alus võib olla selle direktiivi artikkel 14 ja mis kuulub kohaldamisele prügilatele, millele on antud luba või mis tegutsevad direktiivi ülevõtmise ajal, tingimusel et artiklis 14 nimetatud muud tingimused on täidetud, mille kontrollimine on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne.

Kohtukulud

- 38 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

Nõukogu 15. juuli 1975. aasta direktiivi 75/442/EMÜ jäätmete kohta, mida on muudetud komisjoni 24. mai 1996. aasta otsusega 96/350/EÜ, artikli 7 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et selline liikmesriigi õigusnorm, nagu on kõne all põhikohtuasjas, milles on ette nähtud, et erandina normist, mille kohaselt ei või luba anda ühelegi jäätmekäitluskeskusele peale käesoleva artikliga nõutavas jäätmekavas ette nähtud jäätmekäitluskeskuste, võib enne selle jäätmekava jõustumist loa saanud jäätmekäitluskeskustele pärast jõustumist anda uue loa samade maatükkide osas, ei kujuta endast „jäätmekava” otsusega 96/350 muudetud direktiivi 75/442 kõnealuse artikli tähenduses.

Nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta, mida on muudetud nõukogu 5. detsembri 2011. aasta direktiiviga 2011/97/EL, artikliga 8 ei ole siiski vastuolus selline liikmesriigi õigusnorm, mille õiguslik alus võib olla selle direktiivi artikkel 14 ja mis kuulub kohaldamisele prügilatele, millele on antud luba või mis tegutsevad direktiivi ülevõtmise ajal, tingimusel et artiklis 14 nimetatud muud tingimused on täidetud, mille kontrollimine on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne.

Allkirjad